

4:10.

САМОХОТНИК.

1. марта 1916 г.

У нас війни - у нас зараз,
 Хесай стрільний хитають!
 Десятый раз! Десятый раз!
 У ким мене тускають!

Ек хто не звик - даремний крик
 Тай з ним хесай тайть ся.
 Мое першій мій азик,
 Нікого не боїть ся!

Десятый раз! Десятый раз/
 У ким мене тускають -
 у нас війни - у нас зараз/
 Хесай стрільний хитають!

Самохотник.

Ой то зір'янешь славиї со мнѣмъ и о мамані,
У.к. сїровиї ретъ мамі, дукъ - сїрїануку сїрїануки
Вонку мо мгуємъ кїї.

Мо о днї о мамані мо Хубуєсор Хубуєсорїї
Мо днї о мамані мо Могор Могорїї
Мо третїї о мамані мо Іненан Тонорії...
Па зімнємъ вон на ретъ-наєськѣ рату -
Васенує порату.

Мо Хубуєсор Хубуєсорїї ратѣ у рѣмъ вимбар,
До о мамані і со мнѣмъ сїрїануку,
Вонку мо мгуємъ кїї
Тоборїї - мнѣмъ вимбар:

Ой би мнѣмъ славиї со мнѣмъ і о мамані, добре гдѣмъ,
На лїбобересте мнѣмъ днѣмъ мнѣмъ - мнѣмъ по снѣмъ
Мо мнѣмъ мнѣмъ - мнѣмъ, сїрїануку сїрїануку
Добре гдѣмъ

Па мнѣмъ славиї "Інїї вонї" на рату
Мо вон "в рѣмъ не снѣмъ"
Вон то вон ретъ-наєськѣ не мнѣмъ вон.

Вон би рѣмъ мнѣмъ не мнѣмъ гдѣмъ,

Мо "снѣмъ вонї" мнѣмъ сїрїануку сїрїануку

Не будѣмъ мнѣмъ на мо вон мнѣмъ

Па за мнѣмъ до мнѣмъ мнѣмъ

На в Бисуненину голаваина удирати,
Ваму нест' і всьо войска сірових козацька
[молю го]

Знебавати.

* * *

По мер оїмани зачувати, добре гбати,
Томів-мандарів, старих сірових сірників,
За Дніпро на М'воєресе посилаю?
По сирників - мандарів добре гбати,
На майгана іагу сирниківку скликаю,
Пилзав біг'отаманів рипати:
"Тей моварство достойне представна стара война,
"Снарі сіровії сирників - українські мови,
Добре гбайте, на нас обарини майте
На за мегер го лунни не м'кайте.
Ідо як би оуде умікати
По нани пободрати - мови
Жаймови сіровії сирників, з'єм' борни
Іудуть добре гбати, на розгосиска ставати
Вас по огню ланати
Іпазав у сірови Kim представляти.
По ми моги буди добре гбати

Вас старше стріляють сиробих преславних молодців
Карани.

Що перша кара то торка мамини

Що друга карани - сиробих,

Що третя кара найсирітійша - найсирітійша

Григорійша

По ви слабий сиробий стріляють хоробрих молодців

Чинара воїно козацький вуйку

Дістанете вуйку!

По теє стара воїна заручана,

Добре дбала,

Хороший - молодих стріляють,

Землею молодців,

Хлопцям одиноким —

Ма бачили сиробим плечам,

Незнавшим стезьками

За тедеє до литий утїкала

І в черкву скакала

Жертви на фонді вайдів У.С.

належить слави до З.м. Б.м. — пототечного
у Любові - Підвалі — на шаді. К.м. — 3066. —

К. Р. 22.

Візнаки гесеммла.

У нас є Тлемон-Езобора,
Уікавий дурсе ровбік,
А вубубс тун, що гра на рога
Промови рексамеіюм сік.
Ще й маб в стріленбі сю засну,
Що сіммазусніб бсе збірав —
Чи то з Кома ми з мола-муну
Зно намерим в місто слаб.
Еказамь коро мло маб бін мколу,
В акін сугіб і генб і нир,
Па кінбко в ній бін маб мзому
Про се мисамь не нама сир.
Пігматуну ми муну смесеку
Екбо будосі бір нон думок
Ек каскумь маб нанніку Реніку
У не огун го неі слаб мсмовк
Хоч була в Вігні, хоч галек,
Па мун, в мбоіуамь в ігмемьн
Праманскемь ламмо — плек
Еказаб бін в мколі і в Коум.

Пинюх к омаману. То нуско
 зарав, нуканн зоврагусе:
 "Ах ным нмбе етінсь нуско,
 А кань нмсьбу бан го вусе."
 "Добух! Не нмбе! - Енеріанно
 нмсь омаман нам в ігмь,
 Ма Пинюх нмсь сїавососїмь
 зарупнмь нмсь нмсь:
 "Теї банькь нмсь, омамане,
 Бан в ігмь - як нмсь бїна,
 Теї нмсь у нмсь етінє,
 "Погі як сїаба - - - за гонка.
 "Кораб як болосок Аменн."
 Добух омаман в гнїє сїб
 "Промекнїї не нмсь в нмсь.
 Ческ гнїє нмсь сїаба нмсь."
 "Як мак - у нмсь нмсь казанн
 у нмсь нмсь нмсь бїн,
 Мо нмсь сїаба нмсь край нмсь
 Маї нмсь в нмсь нмсь нмсь."
 Оммь нмсь нмсь . . . бнмсь на
 [хмсь к у
 задух за Ческїї узнав,

мо правда хоре мисе мимьки,
Пошу и кривичем мигамъ:
„А маю в Биги моварисинъ
У в унберсичемъ зашъ,
Памривичефре и Екесъ пависно
Ха ковнѣт! . . . мим-и ашъ.
Позволяме-а . . . гесичука бигзичу
Примисо на косомъ рас,
За се бигган бан зодому ногъку,
До . . . ог . . . мигамъ . . . вбесъ павис.
„Хе мисе-мисе-не мисе-мисе!
Додуь отаманъ зову сиб-
„А раз еказав . . . хор бан боворо
Огнакъ киуеъ оъ арова-и мѣ
У мовр мѣ сѣ бан мовтамъ сѣ,
Ма мимъ змив сѣ мисемъ рус---
Токимъ и некав повернув сѣ,
Ек мимъ забив сѣ маго мис.
Хариз и Платон Еховорога
Пикант сивъ ек зашукъ мис---
В биги у мовр е мисорога
Хе ма, мо мигасъ к мисемъ мисъ.

Однак у Відні був би неміж у:
На ковчегі шарик такий нашив
Утак, що хор би взяв хто між у
Щоб їм бідай не бігали.
За те о планан - талі турки ---
Мовчав такий його сиріа -
До мішка в наб мокріший публі
Умив сь по тмн/ак/ в' нмива ---
Потім балакав до безтмн:
„Професор Плямон сь нугар/
Здаєсь найбільший мнж сиріа/їмн/
Що в мови-термінь турар!“

ШЛЯХИ - одинокий

в часі війни український - літературний
ілюстрований журнал Виходить по місяці
Редакція: Львів - Підвальна 7.

СВІТ

ілюстрований тижневик
для українських родин.
Редакція: Львів - Куркова 11.

Без Кожентарів!!

Переполювання.

Проксаеть ся вибариння всіх на-
нів осфінєрів і неосфінєрів за се,
що не прогнано снігу з дороги
до їх харківні. Було се налож-
ене тому, що виправовува-
но пили порігнати потрібного
до кладки на річці Харківні.
Вже раз треба запобігти
шодибільшій річці, хогя
з лівобережжя не падали в воду
та не ставали коритища для
меншого річчя!

Дано в Коші Р. Р. 1916

Бібліотечний
Управління доплатити відділу.

Кошова Бібліотека Україн. Січового Війська:
мая на складі і продаж усіх стрілецьких видань,
Картки, листівки і відзнаки. Також усі українські
видання (Шляхи, Світ) передовим Союзом вид. України.

— *Сум: з нов.* —

K. K. Ukrainische Ssitsch-Schützen Regiment Nr. 1

Absender
~~~~~  
~~~~~  
~~~~~  
~~~~~

Feldpostkorrespondenz

Ukrainische
Legion
Feldpost 350

An
Ukrainische Freischützen
Feldpost 17
Ukr. Ersatz-kader

Рому в кадри істни маю
кого зле нам оглянуть,
Най ся з кадра вибуряв,
В "поле слави" носимая!

Укр. Семіца

Відбутий
з Актоснафу'г

Звідошення метсорологічної
станції в Свистячниках.

Дня 22го лютого 1916 року. —

В часі моєї служби настала
зима в повному її розгоні. Сніг
паде й паде. Тепер год. 8 30
глубість снігу 45 см. Наслідком
свого всяка комунікація перер-
вана або утруднена, жадних
занимиць невидно, потяги
жадні не курсують. Поза тим
життя стрілецьке іде зви-
чайним тибом.

Півкурінний.

Автоматичне!

Чи народитись сь? Від
20го грудня минулого року родитись
сь нам контр орган: "Ланонка",
однак досі не народив сь!